

Fregatten Fröyas långresa

, Ack kom kamme-ra-ter och rusten eder fort, Wi
 är nu kom-de-rad, det är redan sport: Wår
 resa hon län-der åt Tur-ki-et hän, Nu
 måste wi skiljas från wän och owän.

2. Det årtal wi skriwer, war 1801,
Den 8:de Oktober komending wi fick
Uppå Fregatten fröja, som Chefskepp skulle bli,
Kommando att föra allt under den tid.
3. Wår Chef han war färdig och mönstring wi fick,
Den 17:de Oktober till Segels wi gick,
Wi windar vårt Ankar, och Lotsen om bord.
Mårssegel upphissas och fyra man till Ror.
4. Wi Carlskrona Skansar passerade på,
I sällskap wi woro Fregatterna två,
Samt Briggen Husaren som oss följa må,
På Helsingörs Redd wi ankrade då.
5. Wi gick sen till segels alt uti Helsingör,
Wår kurs han blef satter som omtalt är för;
Wi tänkte då segla till Göteborg in,
Men se under wägen oss möter motwind.
6. Ett wäder uppwäxte i hafwet så swårt,
Att wi då förlora båd Stänger och Rår,
Bramstänger samt Krysstång, Storsegel och Fäck
Det war nu det första som från oss gick bort.
7. Ack! jämmer och ängslan jag berätta får,
Wårt sällskap blef skingrat och gick oss ifrån,
Wår Kutterbrigg wi miste, han gick uti qwaf,
Der fick både höga och låga sin graf.
8. Det war en Svensk Kutterbrigg, Husaren war hans namn,
Dit war ock kommenderade 115 man,
Som alla tillsammans sin ögon lade ihop,
Och hände i Cattedgatt den stört djupa grop.
9. När detta war ändat, jag säger för sann,
Så kom vi då ändtlig till Götheborg i hamn
Der wi låt reparera och all ting laga fort,
Wi skulle emottaga Fregatten Sprengport.
10. Om afton klockan 8, då Chorum war förbi,
Och allting observeras wi Skagern gingo fri;
Twå dagar derefter wi Danska Norrriget såg
Och sedan åt Nordsjön wår rätta kurs wi tog.
11. Den första December om jag minnas kan,
Wi nolden om Hetland passerade fram;
Wår Chef han till oss talar: Hwad Kungen oss består,
Wi Banco för Riksgäld i aflöning får.
12. Wi satte då kursen åt Spanska Sjöen an
I storm och oväder i wintermånans kall,
Der wi måste gånga i några weckors tid,
Till dess wi fingo sedan Råhålet se.
13. Alt uti Spanska Sjön två man ifrån oss gick,
De fingo der sitt afsked och bort från tjensten
Wi dem måste lemna i böljan den blå,
Wi kunde dem ej hjelpa wi gick dem ifrå.
14. När Gud gaf oss wind, wi genast segla må.
Wi gick då till Staden som kallas Mallaga,
Der wi oss förtögde och watten hämta in,
Och sedan med mera wår Takling försåg.
15. Den tid som wi uti Mallaga låg
Der fyra man rymde, dem wi ej mera såg;
Den femte sitt afsked ifrån oss han tar,
Som hände i Swerige och Göteborgs Stad.
16. Wi gjorde oss klara; Wårt skepp wi drifwa må;
Den sjunde Januarii från Mallaga wi gå:
Wi lyfte wår förtögning och warp utföra må,
Wi hyssa våra segel och Roret passa på.
17. Wår kurs han blef satter åt Medelhafwet då,
I storm och owäder, som oss träffa må,
Att wi nödgas kryssa i dagarna mång
Förrän wi kom till Staden som heter Toulon.

18. Der låg wi till ankars allenast några dar,
Helt sent om en afton wi derifrån far:
Alt för en god wind war Seglen utbredd,
Och gick så till ankars på Livorno Redd.
19. Wi måste proviantera och watten hämta in,
Fortsatte sen vår resa när Gud gaf oss wind:
Wi tänkte då resa till Tripoli fram,
Men gingo under vägen till Malta i hamn.
20. Der låg ett stort sällskap som Engelsmän war,
Wi hyssa Svenska Flaggan, de wäl emot oss tar:
Wi oss resolvera och litet wänta må,
Den tionde Marti wi gick derifrån.
21. Vår resa från Malta hon anlände då,
Och gick till Sicilien som ej war långt der frå.
Wi styrde vår kurs som jag säger nu,
Wi ankra wid Staden som het Arragu.
22. Der fick wi förfriskning och watten hämta må,
Wi måla vår Fregatt och swarta våra Rår:
Vår Takling omändras som Engelsmän har,
Med bofwen, bramstänger och bofwen bramrår.
23. Helt tidigt om morgon förrän Solen gick upp,
Wi windar vårt ankar och seglen gjorde loss.
Wi satte då kurssen åt Tripoli hän;
Der wi skulle möta vår store owän.
24. Wi kom innan kort till den Turkiska Wall,
Mång Turkiska Barkar wi gjorde motstånd:
Wi dem måste jaga med segel och skott
Att de nödgas wänta och segla till Lopp.
25. Aprill den Ellofte uti dess morgonstund,
Tre Turkiska Barkar wi jagade på grund,
Den fjerde wi träffa ett stycke derifrån,
Han måste då genast om bord till oss gå.
26. Då blef der uttagit till Besättning åtta man,
Tillika en Fendrick, så ock en Styrman,
Som Briggen skulle föra till Malta i hamn.
Men blef sedan drefwen till den Turkiska Wall.
27. Det war den femte Maj, som då följer på,
Helt när under Tripoli Fästning wi gå;
Alltsamman passera som jag säger om,
Nio stycken Galärer från Tripolis kom.
28. Den andre Oktober då freden blef gjord
Samt Swensken och Fransmannen stadfäste sin ord,
Och fredsförbund gjorde med Turken försan,
Hwaröfwer wi glädjes hwar endaste man.
29. Oktober den tredje som då följer på,
Wi gjorde oss klara, från Tripoli wi gå,
De för oss salutera, wi swara derpå;
Wi lyfte vårt ankar och gick derifrån.
30. Till sjöss wi då gingo i dagarna mång,
Och gick så till ankars wid Staden Toulon,
Der wi måste undergå reparation stor,
Vår Fregatt wi drifwer och kopparbeslår.
31. Alt uti fyra Månader, som wi der ligga må,
Och wänta presanten som wi der skulle få,
Att gå till Tripolitanen och presentera så,
Att wi af honom skulle der våra fångar få.
32. Den tionde Marti, som jag säger nu,
Wi lyfte vårt ankar wid pass klockan sju;
Mårssegel upphissas och all ting gjordes klart,
Gud han oss välsigna med wind och passad.
33. Vår kurs han blef satter som ämnader wart,
Vårt skepp gjorde miller till flere knops fart,
Vår resa fortsattes till Tripolis hän,
Där wi skulle få våra fångar igen.
34. Till Tripoli kom wi den tjugonde Mars,
Att lemna Presanten som war föresatt:
Om eftermiddagen wid pass klockan två.
Vårt ankar wi fälla och seglen beslå.
35. Presanten i penningar såson den består
Till Ett Hundrade Femtio Tusen det går,
Af silfwer till wigten som wi der mottar,
Ett Hundrade Sextio Lisspund det war.
36. De Turkiske Herrar af wredefullt mod,
De tänkte sig mätta af Swenskarnes blod;
Men fick ingen droppa från början till slut
Men dräggen af bullen de dricka sjelf ut.
37. Den Turken må liknas wid Lejon och Björn,
Som ofta för rofwet i kloen som Örn:
Han många gjort arma ja många tagt lif
Af rofwet han tänker att göra sig rik.
38. Wäl kommen till Livorno der wi först tänkte på,
Att wi då skulle genast till Mallaga få gå,
Från Mallaga till Tanger allt på den samma dag,
Och dagen derefter wi gingo derifrån.
39. Maj Månad den andre wi grunnan finna må,
Allt utanför Canalen en tjugo mil wi gå,
Som allt war observerat och efter samma grad,
Och dagen derefter wi England då såg.
40. Med glädje wi passera då England förbi,
Den femte Maj om morgon wi Dower fingo si,
En Fregatt där oss präja allt med ett skarpt skott,
Men wände strax tillbaka och från oss segla bort,
41. Wi Dower passera och Lots wi fingo då,
Straxt winden sig fogar som med oss wara må;
Den Lots måste oss följa öfwer de Engelska grund,
Han fick sen sin betalning som war af hundra Pund.
42. Wi måste Nordsjön plöja förutan löf och gräs,
Den tolfte Maj helt tidigt wi sågo Lindersnäs,
Och dagen derefter wi sågo Skagens grund:
Och samma eftermiddag wi ankra i Calfsund.
43. De Utländske högder och gränsor så mång,
Som jag har beskådat den tiden så lång,
Kan jag ej beskrifwa jag säger för sann,
Jag kastar derfor pennan och går uti land.